

Lierse 2 tegen HSV 2.

Sneeuw? Welnee... Het valt wel mee, we gaan vanavond gewoon naar De Lier. Gaat door! ...Maar we gingen niet - Code Rood! - Dat betekende dat de wedstrijd op 11 december afgeblazen moest worden en verplaatst werd naar 8 januari. En op die dag waren de omstandigheden gelukkig beter.

Op bezoek bij Lierse is altijd bijzonder aangenaam. Zij noemen zichzelf een "kwebbelvereniging", maar wij ervaren het daar als zeer gezellig. De verzorging is prima en er worden voor alle externe wedstrijden zelfs speciale notatieformulieren gemaakt met de namen van de eigen spelers erop. Zelfs zilveren bordnummermarkeringen...! Het ziet er allemaal prachtig uit. Ook de koffie en het bier smaken er goed.

De tegenstander van Selahattin kwam wat later. Dat maakte Selahattin op bord acht mogelijk nog gehaaster dan hij normaal al is, want hij maakte heel snel korte metten. Binnen een handomdraai ontstond een ingewikkelde stelling, waarbij lange tijd geen enkel stuk werd geslagen. Waarschijnlijk daardoor stonden op een zeker moment de zwarte stukken aan de damevleugel behoorlijk inactief. Anders was het aan de kant van de koning. De witte koning stond onder grote druk in de hoek. Er dreigde mat of stukverlies. Dat deed de tegenstander inzien dat verder spelen geen zin meer had en hij gaf op. 0-1

Ook Geurt Jan wikkelde, zoals we van hem verwachtten op bord twee, zijn partij vlot af. De winst kon hem al snel niet meer ontgaan. 0-2.

Willem was ondertussen met wit op bord vijf zeer slecht uit zijn opening tegen Sandra van den Berg gekomen: *"Ik zat na 13 zetten tegen een puinhoop aan te kijken."* Na de dameruil bleef er een dubbelpion in het centrum over en er was een gapend gat op g3 ontstaan. Niet ideaal. Zelf had ik er ook niet zo veel fiducia meer in en had het punt eigenlijk al afgeschreven. Als door een wonder kwam Willem na lang en moeilijk gemanoeuvrerd weer terug in de partij, maar toen verloor hij alsnog een pion! *"Mijn tegenstandster speelde sneller dan ik! Dat kom ik niet vaak tegen..."* Weer moest Willem zich terugvechten en dat lukte totdat er een stelling was ontstaan, die remise leek te zijn. Toen Willem mij vroeg of hij na 45 zetten remise mocht aanbieden, stemde ik direct toe. Blij met het halve punt! Willem: *"Gezien de partij, mag ik tevreden zijn."*

Het was nu $\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$. De partijen van Dennis en Aad zagen er goed uit en die twee punten zouden we zeker binnenhalen. $\frac{1}{2}$ - $4\frac{1}{2}$ was eigenlijk al zeker! Aad had twee of drie pionnen meer en ik vertrouwde erop dat Aad het met gemak zou kunnen afronden. Dennis op bord drie had een vol stuk meer en zou in mijn ogen de partij binnen no-time binnenhalen. Ook Jim, Jacques en Henk waren nog in de strijd. Het zag er allemaal goed uit, hoewel ik me enige zorgen maakte over de partij van Henk. In het begin had de tegenstander van Henk voor een open b-lijn gezorgd en dat was toch enigszins gevaarlijk. Maar goed, alles bij elkaar voor mij een goede gelegenheid om rustig een biertje te gaan drinken, niet wetende dat het einde van de avond nog spannend zou worden.

Op bord zes bood de jeugdige tegenstander van Jim behoorlijk veel weerstand. Er was een interessante stelling op het bord verschenen met veel pionnen en nog een aantal stukken. Jim had lange tijd een pion op h2 staan. Klaar om te promoveren. (Ik heb Jim dit eerder zo zien doen!) h1

werd echter nog gedekt door een witte toren, dus zondermeer doorlopen ging niet. Gelukkig had Jim ook een zwarte looper gericht op h1. Dat moest in ieder geval een stuk winst opleveren! De jonge Magnus nam nu het initiatief, belaagde de koning van Jim hevig en dreigde ook te promoveren. Met nauwelijks nog velden om zijn koning te laten ontsnappen, koos Jim ervoor om eerst te promoveren op h1 en daardoor kwam zijn looper, na het slaan van de verdedigende toren, op h1 terecht. Ik denk dat Jim daarmee had moeten wachten en een zet had moeten spelen die zijn koning een ontsnappingsveld had kunnen geven. Mat werd onvermijdelijk en de partij ging verloren.

De door mij verwachte overwinning van Aad op bord vier verliep ook niet helemaal zoals ik had gehoopt. Aad speelde ondanks de pionnenvoorsprong en een betere stelling erg voorzichtig en stelde remise zeker. De stand was nu 2-3. Om te winnen hadden we nog $1\frac{1}{2}$ punt nodig. De voorsprong van Dennis was langzaam aan het verdwijnen, Jacques zou vermoedelijk remise spelen en Henk was nog in een hevige strijd verwickeld. Er moest niet veel meer misgaan, anders konden we de overwinning wel vergeten.

Gelukkig begon de partij van Henk er op bord zeven na verloop van tijd beter uit te zien. Er zat op het laatst in ieder geval remise in, door eeuwig schaak. Zoals Henk de veldslag zelf verwoordde: *“Beide partijen trokken vanaf het begin onvervaard ten aanval op de koningsstelling van de tegenstander, zonder zich te bekommeren om enige verdediging.”* Dat leidde tot voortdurende matdreigingen, waarbij Henk een looper verspeelde. In het eindspel wist Henk de achterstand van het verloren stuk echter op fraaie wijze weer ongedaan te maken en behalve een handvol pionnen hadden beide spelers nu alleen nog de koning en dame op het bord staan. Omdat beide koningen zeer kwetsbaar stonden, kwamen Henk en zijn tegenstander tot wederzijds genoeg remise overeen. Ik was er ook content mee. Het was nu $2\frac{1}{2} - 3\frac{1}{2}$, Dat laatste punt zouden we toch wel kunnen binnenhalen?



Figuur: 1

Twee remises of een volle winstpartij. Dat was nu de opgave...
Figuur 1 laat de stelling van Dennis zien, toen zijn voorsprong het grootst was. Kat in het bakkie! Zou je denken... Vermoedelijk zat Dennis bij Jacques af te kijken, want hij dacht ook dat het slaan van de pion op g5 (zie verderop) hem verder zou brengen. Na 34. Dxc5 volgde 34...



Figuur: 2

Dxf2+, 35. Kxf2 Txf5+ 36. Dxf5 Lxf5. Weg enorme voorsprong! Pionzet e7 had zo veel meer opgeleverd! Iets later is de situatie ontstaan van Figuur 2. Daar komt Dennis goed weg, omdat de tegenstander direct het paard slaat op f6 en niet eerst schaak geeft met de toren op c2! Het zou onvermijdelijk remise zijn geworden. Gelukkig liep het voor ons goed af en met de stelling van Figuur 3 gaf Dennis' tegenstander op. De winst voor het team was met $2\frac{1}{2} - 4\frac{1}{2}$ bereikt en Jacques kon zijn partij nu rustig uitspelen.



Figuur: 3



Figuur: 4

Jacques was op bord een als laatste bezig. Hij was laat aangekomen en had al een behoorlijke achterstand op de klok, nog voordat hij zijn eerste zet kon doen. Jacques speelde een gesloten Siciliaanse opening. Beide spelers kwamen hier goed uit en lange tijd ging het gelijk op. Toen Jacques halverwege de avond vroeg of hij remise mocht aanbieden, vond ik het beter om nog even door te spelen. Het verlies van Jim en de remise van Aad maakten op dat moment dat een overwinning

niet meer 100% vanzelfsprekend zou zijn. Jacques stond trouwens ook iets beter. Na zet 36 was de stelling ontstaan, zoals weergegeven in Figuur 4. Hier miste Jacques helaas mat in drie! 37. Df8 Kg6 38.

Le4+ Lf5 39 Lxf5#. Jacques vertelde dat hij gefocust was op pion g5

(hebben we eerder gezien!) en hij speelde 37. Dh8+ Ke7 38. Dg7+ Kd8 39. Dxc5+. De pion werd bemachtigd, maar na 39... De7 dreigde dameruil. Dat wilde Jacques uiteraard niet, want daarmee zou de kracht van zijn aanval verloren gaan. Hij speelde Dd2 om zelf niet in een dreigend matnet te lopen. Figuur 5 laat de eindstelling zien, waarin Jacques alsnog remise aanbood. De angst voor mat De1# deed hem dit beslissen. Achteraf bezien, zou het opmarcheren met de pion op de a-lijn nog voor winst hebben kunnen zorgen.



Figuur: 5

De volgende wedstrijd is tegen Novelty Destroyers 2. Beide teams zijn op dit moment samen koploper in klasse 3b.

Hans Coenders